

SKIJAŠKI VIKEND IZLET U DOLOMITE, 3 CIME DOLOMITI, 3 ZINNEN DOLOMITI – SEXTEN

19. - 21. 01. 2024.

Nakon nekoliko skijaških vikend izleta po Austriji prošle godine (Turacher, Gerlitzten i Katcschberg) i jednodnevnog ski izleta u Tarvisio u Italiji, ove godine u siječnju, skijao sam u istočnim Dolomitima u organizaciji skijaške sekcije „DSR Pliva“ i partnerske turističke agencije „Izazov“.

Uvodno, valja istaknuti da je g. Bojan Fileš, zaposlenik Plive i voditelj ski sekcije DSR Pliva tradicionalno uspješno posložio svu logistiku i organizaciju putovanja i pratio naše skijaše na taj izlet i bio prava podrška. U duetu sa g. Marijom Majdakom, iskusnim skijašem i vrijednim turističkim vodičem, specijaliziranom za ski izlete, stvari su išle točno i glatko kako je planirano, i bez ikakvih problema. Sve je bilo jako dobro organizirano i pohvale našim organizatorima.

Skijaška sekcija DSR Plive već godinama organizira ski izlete koji su uvijek dobro posjećeni. Kolege sa kojima radimo su sada kolege sa kojima zajedno skijamo. Jedini uvjet je učlanjenje i uplata članarine u DSR Pliva, i puno skijaške dobre volje. Ok, to su dva uvjeta.

Krenulo se busom u petak popodne iz Plive i nakon cca 6h vožnje došlo do cilja i odredišta - Hotela „Comelico“ u mjesto Padola, u blizini Sextena. Put je uključivao prijevoz busom, 2 polupansiona i 2 skijaške dnevne karte. Skijalo se u subotu i nedjelju, te je povratak za Zagreb iz Sextena bio predviđen za nedjelju oko 17 h, a dolazak u Zagreb oko 22 h. Tako je i bilo.

Oko 50-ak skijaša Plivaša krenulo je na taj ski izlet. Neki iskusni, neki manje iskusni, neki tek prvi puta na ovakvim skijaškim turama. Hotelski smještaj je bio ugodan i kvalitetan, a bus udoban.

Samo skijalište Sexten smješteno je u južnom Tirolu na talijanskoj strani. Udaljeno nekih 5 h vožnje i oko 400 km od Zagreba. Sexten (možda još uvijek) nije „razvikano skijalište“ poput susjednog Kronplatza, ali spada u sam vrh europskih skijališta. Barem nije bilo, ali ovdje dolazi sve više skijaša, jer je skijaška infrastruktura iz godine u godinu sve bolja i bolja.

Skijaške staze su raznovrsne, položajem, konfiguracijom, dužinom, zahtjevnošću i nagibom. Skijalište nudi oko 120 km odlično uređenih skijaških staza, od toga oko 50 km plavih staza, 50 km crvenih staza i oko 20 km crnih staza. Posebno se ističe najstrmija staza u cijeloj Italiji koja se zove „Holzriese“ sa nagibom od 71%. Nas par iskusnijih skijaša, prihvatili smo izazov koji je i ime naše partnerske turističke agencije te se „bacili na glavu“, pustili skiju (čitaj više smo bili „na kantima“) i slalomski ju probali ukrotiti. Naprosto bilo je izazov gledati tu strminu prije prvih vijuganja, kao da stojiš u startnoj kućici u nekoj slalomskoj utrci Svjetskog kupa i vrtiš stazu u glavi, vizualiziraš. Na stazi sam vidio i par skijaša koji su na pola strmine skinuli skije i pjehe se spuštali do dolje, bio je to preveliki zalogaj za neke od njih.

Inače, za skijaše početnike je ovdje pregršt plavih staza, dugih, širokih ali i uskih. Prevladavaju crvene staze, stoga Sexten zahtijeva solidno tehničko znanje skijaša ali i prethodnu kondicijsku pripremljenost. Svaki „profil“ skijaša ovdje može pronaći staze koje mu najbolje odgovaraju. Nekad lokalno skijalište postaje pravi skijaški centar.

Infrastruktura gondola, žičara i sjedežnica je ovdje savršena. Uglavnom gondole, skidanje skija i odmor, jedna osmero-sedežnica, a na vrhu smo odvozili i jednu „tanjuraču“. Skija se od 2.200 m nm do cca 1.110 m nm. Uz doplatu moguće je kupiti i Dolomiti Super Ski, gdje onda imate mogućnost skijati i na obližnjim ski stazama primjerice Kronplatza koji je od Sextena udaljen oko 60 km itd.

Unazad nekoliko godina, puno se investiralo u skijašku infrastrukturu ovog skijališta, povezuju se doline i vrhovi novim gondolama, čime se ovo skijalište dodatno širi. U planu su dodatna povezivanja do mjesta Padola itd.

Staze su dinamične nagibom, uređenjem, raznovrsnošću i dužinom. Sexten, premda i dalje nepoznat dobrom dijelu hrvatske publike, sam je europski vrh.

Skijaške polazne stanice idu iz tri mjesta: Sexten, Versicaco i San Candido. Ovdje čak postoji i opcija dolaska brzim vlakom iz obližnjih gradova, gdje sa ski opremom ravno iz vlaka i pješačkog tunela ulazite odmah u gondole i skijalište po principu „ski in-ski out“, gdje štedite vrijeme i novac u odnosu na klasičan dolazak automobilom i muke sa parkingom. „Ski Pustertal express“ – vlak koji spaja skijališta Drei Zinnen sa skijalištem Kronplatz u 30-minutnoj vožnji kao i mjesta unutar regije Sextner Dolomiti.

Gondole vode na tri ključne vršne stanice-skijaška vrha, na visinama od oko 2.000m. To su redom Helm/Monte Elmo, zatim Stiergarten i Rotwand. U ova dva dana, nas par iskusnijih skijaša prošlo je gotovo većinu tih staza uz te vršne točke i doline, a skijalo se uglavnom po crvenim i crnim stazama i „odmaralo“ na plavim stazama i u gondolama uz jednu kraću pauzu za ručak na stazi. Na skijalištu ima lijepo uređenih restorana i sanitarnih čvorova za kraće ili duže pauze. Sve je uredno posloženo, sva skijaška infrastruktura je novijeg tipa, uz jednu stariju gondolu koja u jednom dijelu povezuje vrh Rotwand.

Vrijeme je bilo savršeno za skijanje, dva dana sunca uz temperature od minus 10 do minus 15, gdje su staze odlično izdržale do kraja dana. Par dana prije, palo je dosta pravog snijega i u kombinaciji sa umjetnim snijegom, staze su bile vrhunski pripremljene. Gužve na stazi su bile nešto veće subotom, ali zapravo ništa kritično, ništa od predugog čekanja. Naravno, na užim dijelovima staza trebalo je pripaziti na gužve, jer poneki skijaši nisu upoznati sa osnovama skijaške kulture na stazi, pa opreza nikad dosta.

Najljepši dio uz vrhunsko skijanje i vrhunske staze je za mene bio i pogled na prekrasne stijene i masive Dolomita u crvenkasto-smeđoj boji, koji su bili pokrivenim bijelim „flekama“ snijega. Pogledi kao na Himalaji, a uz to skijanje mi je predstavljalo još veći gušt.

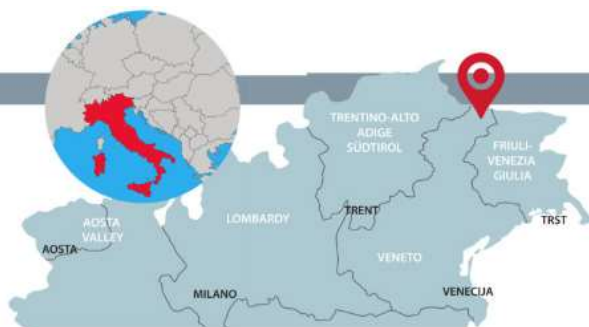
Inače, Sexten je već nekoliko godina i baza za polaganje skijaških ispita i obnove licenci hrvatskih skijaških instruktora. „After-ski“ ponuda je uobičajena, ali neki od nas ionako dolaze „samo skijati od prve jutarnje žice do one zadnje popodneve.“ Priznajem sa godinama, više ne ide u šusu bez pauze za ručak. Na kraju dana, valja pripaziti na vrijeme dolaska i na stanje sski taze jer do dna vode crvene pa i crne staze. Uz umor nogu, već uobičajeno „hupseraste“ i djelomično do leda oguljene staze pred kraj dana, pa ako nemate snage odvoziti sve do dna, možete sjesti i u neku od gondola i spustiti se do polaznih postaja i na taj način.

Jutarnji list, 2019. godine o Sextenu piše:

„Sesto ili Sexten, ova druga, germanizirana opcija puno je više u upotrebi, jedno je posve neobično skijalište. Neobično jer je spoj potpuno mirnog, čak i pretihog mjesta, u kojem ćete svijećom tražiti (i nećete naći) mjesto za noćni izlazak, u stvari bilo kakvu živost, dok vas od 9 do 16 čeka koloplet fantastičnih staza. Strmih, izazovnih. Blažih, idealnih za jurnjavu bez kočenja i zavoja. Ima i dječjih staza, dolje u mjestu, ali i na Helmu i Rotwandu. Dakle, Helm i Rotwand, nekad odvojena skijališta, sada su povezana supermodernim kabinskim žičarama pa je Sexten od vrlo dobrog postao ne odlično, nego izvanredno skijalište. Talijanski Top 5 bez ikakve dvojbe! Prije svega, staze se uređuju jednako dobro kao i na susjednim Kronplatzu i Alta Badiji. Po isključivo skijaškim kriterijima u Italiji mu mogu parirati jedino Alta Badia, Val Gardena, možda Sestriere i Cortina.“

SEXTEN

Poput slijepog crijeva Dolomita, Sexten je desetljećima bio zanimljiv uglavnom lokalnim skijašima. Malo kome se dalo skretati s ceste i zabijati u ovo planinsko selo. Stvari se mijenjaju, Sexten postaje ozbiljna, velika priča.

Na kraju, nakon ove zimske ski idile, odlučio sam posjetiti ovaj predivan planinski kraj tijekom ljeta, gdje se nudi niz lijepih hiking staza i planinarenje sa pogledom na „3 Cime – 3 vrha.“

Na web linku Putoholičara ističe se sljedeće:

„Tre cime di Lavaredo, simbol su Dolomita, planinskog masiva u Istočnim Alpama. Smještene su u sjeveroistočnoj Italiji. Građene su od kamena dolomita, za čije ime je zaslužan francuski geolog Déodata Grateta de Dolomieu koji ga je prvi opisao. On je posjetio ovaj kraj krajem 18. stoljeća, kamen koji je zatekao u planini, oduševio ga je i odlučio ga je poslati na analizu. Analizom je otkrivena do tada nepoznata karbonatna stijena nalik vapnencu koja u svom sastavu ima kalcij i magnezij. Upravo taj tip karbonatnih stijena, lako su lomljive i zadržavaju vodu, je uzrok karakterističnih šiljastih oblika i bijelo sive boje. Dolomiti su zbog boje kamena poznati i kao „blijede planine“. U Dolomitima 18 vrhova prelazi 3000 metara nadmorske visine, a najviši vrh je Marmolada (3.342 m) s ledenjakom (3,5 km²). Od 2009. godine Dolomiti su uvršteni na UNESCO-ov popis svjetske prirodne baštine. Uz to što su simbol Dolomita, Tre cime di Lavaredo, ubrajaju se u najpopularnije destinacije Italije i top su atrakcija Alpi. Naziv su dobile 1750. godine kad je u ovaj kraj došao austrijski geodet i kartograf Peter Anich da po nalogu Marije Tereze izradi atlas Tirola. Vidjevši ova tri kolosalna vrha nazvao ih je Drei zinnen spitze. Tre Cime

di Lavaredo ili Drei Zinnen je do 1919. predstavljalo granicu između Italije i Austro-Ugarske, a prvi svjetski rat, odnosno razdoblje između 1915. i 1917., je obilježilo i ostavilo traga u ovom području. Duž cijelih Dolomita je i danas moguće vidjeti muzeje posvećene prvom svjetskom ratu, ali i bunkere, vie ferrate, tunele i ratne punktove koji sežu iz tog krvavog rata.

Samo ime Tre cime znači "tri vrha", a kako su lišeni vegetacije dodatno djeluju grubo, nepristupačno no impresivno. Dio su istoimenog parka prirode. Vrhovi se zovu: Cima Piccola (2.857 m), Cima Ovest (2.973 m) i Cima Grande (2.999 m). Uspón do najvišeg vrha prvi je ostvario 1896. godine Paul Grohmann. Vrhovi i danas privlače veliki broj profesionalnih penjača koji istražuju njegove izazovne penjače puteve. Za razliku od tri vrha koji su namijenjeni alpinistima, staze koje okružuju Tre cime di Lavaredo dostupne su danas svima, o čemu svjedoči i česta gužva na istima. Sa staza se osim na Tre cime pružaju nezaboravni vidici na obližnje druge vrhove. Važno je napomenuti da posjet planini zahtjeva adekvatnu kondiciju i opremu napose obuču. Najbolja polazišna točka za posjet Tre cime je Lago di Misurina smješten na 1.756 metara n/v, odakle kreće lokalni bus do planinarskog doma Rifugio Auronzo koji se nalazi na 2.320 metara n/v. Od Auronza kreće staza prema tri vrha, koja je mahom tehnički ne zahtjevana, pa najveći izazov ostaje hodanje pod otvorenim nebom i ne pretjerivanje s fotografiranjem nezaboravno lijepog kraja."

Planine su me uvijek privlačile i ljeti kao planinara i zimi kao skijaša. Možda je vrijeme da ponekad ljetne gužve na plažama zamijenimo odlaskom u planinske krajeve Hrvatske i susjednih zemalja.

„Jer najbolji pogled dolazi nakon najtežeg uspona“ – Sir Edmund Hillary.

Na kraju par fotografija za uspomenu sa ovog ski izleta, pa samo krenite i uživajte u prirodi.

